

L

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL

geleverd aan

(vrij: art. 260, 2°
Wb. registratie)
(G.W., art. 792-1030)

NR. 06/62/C register van kort geding

Bijlagen: 1 dagvaarding
2 conclusies

Art. 584 Ger. W.

copij

307
06

in zake van :

1. _____, ingeschreven in het KBO onder nr. _____
met vennootschapszetel te _____
2. De heer _____, bedrijfsleider, wonende te _____

eisende partijen,
vertegenwoordigd door Mter. _____ loco Mter. _____
Advocaat te _____ ;

tegen :

Het **VLAAMS GEWEST**, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering in de persoon van haar Voorzitter, Minister President van de Vlaamse Regering, wiens kantoren gevestigd zijn te 1000 Brussel, Koolstraat, 35,

verwerende partij,
vertegenwoordigd door Mter. _____ Advocaat te _____ ;

In dit geding wordt geconcludeerd en gepleit in het Nederlands ter openbare zitting van 07.02.2006 ;

Na beraad spreekt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel volgend bevelschrift uit :

B-KA

Gezien :

- de dagvaarding betekend op 11.01.2006 ;
- de conclusie neergelegd voor eisende partij op de zitting van 07.02.2006 ;
- de conclusie neergelegd voor verwerende partij op 03.02.2006;

REPERT.
N° 06 / 6536

Gehoord in hun pleidooien de raadsleden van partijen;

* * *

1. De vorderingen

De vordering van eisers strekt er hoofdzakelijk toe het bevel tot staking van handelingen uitgevaardigd door het Vlaams Gewest te horen opheffen, en het Vlaams Gewest te horen veroordelen tot het betalen van een schadevergoeding van 2.500 EUR, te verhogen in de loop van de procedure.

2. De feiten

De _____, waarvan de heer Harim hoofdaandeelhouder is, huurt een terrein van 13.000 m² van de _____ op het grondgebied van de gemeente _____

Op 30 maart 2005 verkreeg de _____ vanwege de gemeente _____ een stedenbouwkundige vergunning tot "het aanleggen van een grindverharding voor het stallen van personenwagens".

De _____ stond in voor de uitbating van het terrein.

Op 19 december werd aan de heer _____ mondeling bevel gegeven tot stopzetting van de handelingen van verkoop van auto's (cfr. stuk 5 verweerster).

Op 20 december 2005 stelde de bevoegde ambtenaar een proces-verbaal op ten laste van de heer _____ omwille van het volgende:

"Het uitvoeren en instandhouden van werken en handelingen zonder voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning vanwege het college van burgemeester en schepenen, is in overtreding met het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals later gewijzigd.

De wederrechtelijke handelingen bestaan uit het exploiteren van een automarkt, en het inrichten van de buitenruimte met bijhorende accommodatie (werfcontainer als bureauruimte, signalisatie en reclameborden)." (stuk 4 verweerster)

Hierbij werd ook aan de heer _____ mondeling bevel gegeven tot onmiddellijke staking van de handelingen.

Dit bevel tot staking, in uitvoering van artikel 154 van het decreet van 18 mei 1999, werd bevestigd per aangetekende brief van 22 december 2005 (stuk 5 verweerster).

3. Discussie

3.1. Rechtmatig belang

Verweerster stelt dat eisers geen rechtmatig belang hebben bij het instellen van de vordering, om de reden dat de vordering ertoe strekt een wederrechtelijke situatie in stand te houden.

Eisers stellen dat zij geen auto's verkopen doch enkel een parking uitbaten conform de vergunningen, en dat er dus geen onwettige toestand voorhanden is die een stakingsbevel verantwoordt.

Deze discussie behoort tot de grond van de zaak, en heeft als dusdanig geen betrekking op de ontvankelijkheid van de vordering.

3.2. Vereiste van hoogdringendheid

Verweerster stelt dat er niet voldaan is aan het vereiste van hoogdringendheid.

Eisers stellen dat er geoordeeld wordt "zoals in kort geding" en dat de hoogdringendheid dan ook niet dient te worden beoordeeld, en dat er alleszins hoogdringendheid aanwezig is.

Zonder hierover standpunt te nemen, dient inderdaad te worden vastgesteld dat de vordering alleszins hoogdringend is, nu het bevel tot staking per definitie een negatieve economische weerslag heeft op eisers, die hun handelsactiviteiten niet meer kunnen uitoefenen op die plaats.

3.3. Ten gronde

- Eisers stellen vooreerst dat verweerster niet preventief kon optreden op grond van artikel 154 van het decreet van 18 mei 1999, omdat eisers reeds alle werken hadden verricht om het perceel te kunnen uitbaten als een parking, overeenkomstig de toegekende vergunning van 30 maart 2005.

Verweerster verwijt echter aan eisers dat zij een automarkt houden op het terrein, en dit terrein dus niet (uitsluitend) uitbaten als parking.

Voor het verkopen van auto's werd er geen vergunning afgeleverd.

In de stelling van verweerster zijn de handelingen dus onwettig, en zij kan perfect preventief optreden om te voorkomen dat de goede ruimtelijke ordening verder wordt aangetast, zoals voorzien in artikel 154 van het decreet.

- Vervolgens stellen eisers dat zij formeel betwisten een automarkt uit te baten.

Uit het proces-verbaal van 20 december 2005, dat over de bijzondere bewijswaarde beschikt, blijkt nochtans het tegendeel.

De bevoegde ambtenaar stelde vast dat op het terrein auto's te koop werden aangeboden, en dat er op verschillende plaatsen signalisaties en reclame aangebracht werd met betrekking tot de automarkt. Ook uit de aan het proces-verbaal gevoegde foto's blijkt dat auto's door . te koop werden aangeboden, met vermelding van de kenmerken en de prijs.

Eisers stellen dat er geen bewijs voorligt dat de verkoop op het terrein gebeurt. Zij stellen dat zo er auto's worden verkocht, de formaliteiten doorgaan in het naburig gebouw, zijnde de cafetaria.

Dit staat ook met zoveel woorden in het reglement van inwendige orde van eisers:

"(...)Bij de ingang van het voertuig worden de boorddocumenten afgegeven aan de verantwoordelijke van de parking, die op zijn beurt aan de eigenaar een kopie van het inschrijvingsbewijs overmaakt (...).

Verkopen en verkoopformaliteiten kunnen enkel doorgaan in de daartoe voorziene ruimte dewelke zich bevindt in het naburig gebouw op het nummer zijnde de cafetaria, alwaar de boorddocumenten aan de nieuwe eigenaar zullen worden overhandigd.

Elke verkoop op andere plaatsen dan bovenvermeld is verboden (...)."

Deze passage uit het reglement van inwendige orde, samen gelezen met de bevindingen in het proces-verbaal, tonen genoegzaam aan dat auto's te koop worden aangeboden door de tussenkomst van eisers op het betrokken terrein.

Het staat ook vast dat eisers geen vergunning hebben om auto's op de parking te koop aan te bieden, en er dus een automarkt te organiseren.

Waar de eigenlijke formaliteiten van verkoop worden gedaan is niet relevant.

- Eisers stellen tenslotte dat verweerster zich duidelijk schuldig zou maken aan discriminatie en het gelijkheidsbeginsel geschonden heeft, omdat er aanpalend aan de parking gehuurd door eisers, wel een automarkt wordt uitgbaat.

De discussie in deze zaak gaat echter niet over het al dan niet toekennen van een vergunning om een automarkt uit te baten.

Het gaat in deze zaak over het horen opheffen van een stakingsbevel.

Het feit dat er naast het terrein uitgbaat door eisers, een al dan niet vergunde autohandel aanwezig is, is derhalve niet relevant voor het beoordelen van dit geschil.

- Gelet op deze elementen is er geen reden voorhanden om het stakingsbevel van de bevoegde overheid op te heffen.

De vordering is derhalve ongegrond ;

OM DEZE REDENEN :

Wij,
ondervoorzitter aangesteld om de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg zetelende te Brussel te vervangen ;

Bijgestaan door griffier;

Gezien de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Rechtsprekende over het voorlopige, na tegenspraak;

Alle andere of strijdige besluiten verwerpend;

Verklaart de eis ontvankelijk doch ongegrond;

Veroordeelt eisers tot de kosten voor hen op 232,41 € + 118,99 € en voor verweerster op 118,99 € ;

Aldus gewezen en uitspraak gedaan ter openbare zitting van het kort geding van 14-02-2006